

Sommersolverv er sjamanenes festdag. Da feirer vi at naturen viser seg på sitt frodigste! Feiringen kan også få frodige og freidige utslag.

Denne årlige begivenheten bør feires ute i fri natur, rundt et bål ved et vann. Det er fint om alle er kledd i grønt, med blomsterkranser, greiner og andre tegn på frodighet, kvinnene med rosinboller og mennene med bortgjemte brød.

Dette er årstiden for lys, det oppløftende og himmelvendte. For naturkraften har vandret den lange veien fra solen, til røttene, opp stammene og ut i greinene. Der er den blitt ny vekst, nye lauv og skudd, som strekker seg oppover.

Lyset triumferer. Akkurat nå er dagen lengst, natten kortest og lyset mest ladet.

Hvilke sanger skal man synge ved midtsommer? De sangene som blomstene og trærne synger. De sangene som synges av fuglene og dyrene. De sangene vinden fører med seg, som lengselen forstår og finner.

Man må danse rundt bålet. Danse kraften sammen. Møte hverandre i rytmer og sang. Møte hverandre med sin naturgitte arv, som nå er full av overflod og rikdom.

Solen er en kraftfull elsker. Jorden er en elskerinne. Gleden ved hverandre beveger og varmer verden. Solen er den varmeste. Jorden er åpen og myren våt, vannet varmt og bekken synger.

Trommereisen går mot syd ved sommersolverv. Sammen med trommene kan man godt spille fløyter, bruke rasler, hele mangfoldet i rytmisk samklang, for å nå bakom naturens overflod og kveldens duse skumring.

For også overfloden må slippes, som gleden og skjønnheten, blomstene og vekstene, den behagelige sommerkvelden i naturen, selv angens som fyller luften må slippes. Alt man elsker og kjærtegner må slippes.

Det er nesten for mye. Det er rett før alt brister. Det er en mektig skoletime. Kun naken og med tomme hender slipper man videre.

Ekstasen er lys. Lysere enn lys og lettere enn luft. Slik er ekstasen for den som glir inn bak tanke, tid og rom ved midtsommer.

Tiden hviler ikke unødige. I neste nå seiler solen mot vest, mot de fortryllede øyene lengst ute i havet. Den grønne kvinnen forstår. Hun skjelver litt ved solens farvel, og naturen får en anelse av hva som kommer.

Det er ikke lett å holde et stramt ritual ved midtsommer. Det er heller ikke nødvendig. Så ritualet skapes og omskapes av uventede innslag, avbrytelser, spillopper, klovnerier og stor latteren. Latter med høyt volum. Latter ute av alle proporsjoner. Dette er den crazy sommersjamanens arena.

Når sirkelen åpnes, følger måltidet og festen, med medbrakte boller og brød, med honning og

oster, frukt og grønt, fugl og fisk, vin og vann, alt øye, munn, mage og hender kan begjære.

Så kan hjertet fryde seg.

Fra:

Ailo Gaup:

Inn i naturen □

Tre bjørner forlag

2007